

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200195
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813200195.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Z. E. AUTOCENTRAL, Čemernianska 39, 093 03 Vranov nad Topľou, IČO: 33 273 405 , zastúpený AK NOVIKMEC, s.r.o. , Advokátska kancelária, Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanej: T. E., G.. XX.XX.XXXX, K. I.I. XXXX/DI, XXX XX Z. G. E., zastúpená JUDr. Jurajom Kusom, so sídlom Nám. osloboditeľov 10, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 5.000 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 300,00 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške, 1.021,10 eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Juraja Kusa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5.000 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 5.000 eur. Na základe ústne uzatvorenej zmluvy dňa 02.02.2012 uskutočnil platbu v prospech bankového účtu žalovanej. Peňažné prostriedky boli žalovanej zasielané z podnikateľského bankového účtu žalobcu. Určenie splatnosti doby pôžičky nebolo vykonané písomne, pôžička mala byť vrátená po výzve veriteľa. Poukázal na ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Dňa 04.09.2012 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na vrátenie pôžičky. Výzva bola žalovanej doručená dňa 11.09.2012. Nasledujúcim dňom sa pohľadávka žalobcu stala splatnou. Žalovaná si do dnešného dňa svoju povinnosť nespĺnila a na výzvu žalobcu nereagovala. Vzhľadom na to, že sa žalovaná dostala do omeškania žiadal priznať aj zákonný úrok z omeškania.

V predmetnej právnej veci tunajší súd dňa 10.01.2013 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor v ktorom uviedla, že nikdy žalobcu o žiadnu pôžičku nežiadala. Sám žalobca uviedol, že medzi nimi nebola uzatvorená žiadna zmluva a uvedenému sumu 5.000 eur jej zaslal z podnikateľského účtu. Poukázala na to, že išlo o bežný štandardný vzťah medzi manželmi. V tom čase ešte účastníci konania neboli rozvedení. Návrh na rozvod manželstva podal žalobca dňa 23.04.2012 a Okresný súd vo Vranov n/T rozsudkom zo dňa 12.06.2012 rozviedol manželstvo účastníkov konania, sp. zn. 9P/144/2012. Uviedla, že dňa 17.07.2012 podal žalovaný na tunajší súd žalobu o vyslovenia neplatnosti právneho úkonu, t.j. Dohody o vyporiadaní BSM uzatvorenej dňa 10.01.2012 na základe ktorej všetok hnutelný a nehnuteľný majetok mal nadobudnúť do vlastníctva výlučne žalobca. Vec sa vedie pod sp.zn. 10C/207/2012. Má za to, že táto žaloba je trestom žalobcu za to, že si dovolila napadnúť uvedenú dohodu o vyporiadaní BSM na súde.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, listinnými dôkazmi a to pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn.9P144/2012, 10C/207/2012, vyjadrením žalobcu k podanému odporu zo dňa 12.04.2013, výpisom z účtu žalobcu zo dňa 29.02.2012, výpisom zo živnostenského registra žalobcu, účtovným záznamom na čl. 33, vyjadrením žalobcu zo dňa 23.05.2013, daňovým priznaním žalobcu zo rok 2012, potvrdením o podaní daňového priznania, výkazom o príjmoch a výdavkoch, výkazom o majetku a záväzkoch žalobcu, zoznamom o vydaných faktúrach, zoznamom o vydaných faktúrach, doplnením vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.09.2013, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 24.02.2012, dokladmi SIPO na čl. 71-74, účtovným denníkom žalobcu, výsluchom účastníkov konania a svedkov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9P/144/2012 vyplýva, že žalobcom bol podaný návrh na rozvod manželstva uzavretého s odporkyňou dňa 23.04.2012. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 12.06.2012, č.k. 9P/144/2012-16. Rozsudok o rozvode manželstva účastníkov konania nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2012.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10C/207/2012 vyplýva, že na tunajšom súde sa vedie konanie o vyhlásenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM uzavretej medzi účastníkmi konania, pričom doposiaľ vo veci rozhodnuté nebolo. Návrh podala žalovaná Iveta Tabaková.

Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 02.02.2012 bola na účet č. 1454032255/0200 poukázaná suma 5.000,- eur.

Z účtovných dokladov peňažného denníka a účtovného záznamu predložených žalobcom vyplýva, že sumu 5.000,- eur žalobca zaúčtoval ako pôžičku žalovanej. To, či to bolo zahrnuté aj v daňovom priznaní o výkaze a záväzkov nie je možné z týchto listín zistiť .

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobca podniká pod obchodným menom Z. E. AUTOCENTRAL. Miesto podnikania Čemernianska 39, 093 03 Vranov nad Topľou.

Zároveň je spoločníkom v spoločnosti T and B s.r.o. so sídlom B. Nemcovej 1, 093 01 Vranov nad Topľou, , IČO: 36445045, kde bola istý čas (od 16.01.2008 do 29.02.2013) žalovaná zamestnaná ako to vyplýva z predloženej dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 24.02.2012.

Z výpovede žalobcu okrem iného vyplynulo, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo v jeho kancelárii v hoteli Patriot. Prišla za ním jeho bývalá manželka a požiadala ho o 5.000,- eur. On jej povedal, že je v debete a že nemá financie ale aj napriek tomu zavolať do firmy AUTOCENTRAL, ide o firmu, ktorá predáva autosúčiastky, on je jej majiteľom, kde môže čerpať debetný úver. Zavolať správcovi, ktorý to spravuje T. G.É., ktorému povedal, že potrebuje urobiť jednu úhradu, nadiktoval číslo účtu odporkyne a on urobil úhradu hneď v krátkej dobe. Oznamoval mu, že sú v debete, že už čerpajú úver. Povedal, že o tom vie s tým, že nech to uhradí a účtovne si to s ním vysporiada. Ohľadom okolností uzavretia zmluvy o pôžičke uviedol, že žalovaná ho popýtala o pôžičku v jeho kancelárii, bližšie na okolnostiach a podmienkach zmluvy sa však nedohodli. Povedal jej, že ak bude potrebovať peniaze tak ju o to požiadala. To na čo chce použiť finančné prostriedky mu nepovedala a on sa nepýtal. Uviedol, že v tom čase boli manželmi a žili v spoločnej domácnosti. Na dotaz súdu, aby ozrejmil vzhľadom na to, že v tom čase, že boli manželmi a tvrdí, že žili v spoločnej domácnosti ako fungovala spoločná domácnosť, kto hradil finančné záležitosti, kto uhrádzal dlhy žalobca uviedol, že v decembri sa dohodlo, že žalovaná končí v hoteli ako riaditeľka. V tej dobe do februára všetky účty platil on. Peniaze žalovanej dával v hotovosti na všetky výdavky. Nikdy predtým jej nedával finančné prostriedky cez účet. Na otázku, či v čase poskytnutia pôžičky žalovanej mali so žalovanou manželské problémy žalobca uviedol, že áno. To, prečo neuzatvorili zmluvu so žalovanou písomne vzhľadom na to, že v tom čase už mali manželské problémy nepovažoval to za potrebné. Myslel si, že to žalovaná vráti. Uviedol ďalej, že so žalovanou mali zrušené BSM, bolo to niekedy v roku 2010.

Na dotaz súdu vzhľadom na to, že ako žalobca je uvedený Z. E. AUTOCENTRAL, aby jednoznačne a jasne uviedol, či podniká ako živnostník alebo má uzatvorenú nejakú obchodnú spoločnosť žalobca uviedol, že vykonáva živnosť a zároveň má obchodnú spoločnosť pod názvom T&B s.r.o. Obchodné meno Z. E. AUTOCENTRAL je vlastne obchodné meno pod ktorým vykonávam svoju živnostenskú

činnosť. Poskytovanie pôžičiek v predmete činnosti nemá. Pôžičku zaúčtoval. U účtovníčky podpisoval doklad o pôžičke ,aby to vedela zúčtovať, je to v písomnej forme. Uviedol, že pri uzatvorení zmluvy o pôžičke tretia osoba nebola prítomná.

Žalobca na otázku právneho zástupcu žalovanej po nahliadnutí do výpisu z účtu ohľadom poukázania sumy 5.000 eur kde nie je uvedený účel platby aby ozrejmil dôvod prečo tam nie je uvedený účel platby keď pri ostatných položkách tento účel je uvedený , prečo už 02.02. 2012 neuviedol, že ide o pôžičku, ale až v súčasnej dobe žalobca uviedol, že bolo to narýchlo a účel zamestnanec neuviedol. Na otázku právneho zástupcu žalovanej žalobcovi, či pracovník predtým ako urobil úhradu vedel za akým účelom poukazuje tieto finančné prostriedky uviedol, že áno pretože mu to povedal.

Z výpovede žalovanej vyplýva, že číslo účtu kde bola poukázaná suma 5.000,- eur je jej číslom účtu . Uviedla, že ide o jej osobný účet, avšak používa ho aj na podnikateľské účely. Zmluvu o pôžičke so žalobcom neuzatvárala a o poskytnutie pôžičky vo výške 5.000,- eur žalobcu nežiadala. Všetko, čo tvrdil žalobca, čo uviedol na pojednávaní nie je pravda. Zo strany žalovaného jej nebola poskytnutá žiadna pôžička vo výške 5.000,- eur.

Na otázku súdu ako si vysvetľuje potom poslanie sumy 5.000,- eur na jej účet , nakoľko potvrdila, že peniaze boli poskytnuté na účet , ktorý patrí jej uviedla, že u nich pokiaľ išlo o fungovanie domácnosti bolo bežnou praxou , že každý mesiac okolo 7., 8., jej žalobca poskytol na domácnosť v hotovosti sumu okolo 400,- eur. Prišiel k žalovanej a dával peniaze v hotovosti na stôl. Následne istú dobu jej peniaze na domácnosť nedával, pretože tvrdil, že má problémy a nemá peniaze. Brala to tak, že sa nič nedeje, nakoľko ona mala tiež svoj príjem. Syn prispieval na domácnosť takisto a priebežne jej žalobca stále tvrdil, že peniaze jej dá. Nemala dôvod pochybovať o tom, že jej ich nedá.

Na otázku súdu, či požiadala žalobcu o poskytnutie takejto sumy 5.000 eur žalovaná uviedla, že nikdy v živote ho o poskytnutie tejto sumy nežiadala. K okolnostiam poskytnutia sumy 5.000 eur uviedla, že v tom čase bola v práci, pracovala. S kolegyňou pripravovali nejakú akciu. Žalobca prišiel za ňou a povedal jej, že jej poslal sumu 5.000,- eur. Pri nej v tom čase bola pani J. K., ktorá s ňou pracovala. To, či to počula uviesť nevedela. Boli spolu v jednej zasadačke a žalobca jej to povedal pri dverách. Ešte jej povedal, aby sa išla pozrieť na účet , či jej prešli peniaze. Konkrétny dôvod zaslania sumy 5.000 eur je nepovedal, žalobca stále hovoril len o peniazoch na domácnosť. Iné peniaze od neho ani nečakala. Nemala ani predpoklad prečo iné by jej mal peniaze posielat'. Na otázku súdu ,aby uviedla či dňa 02.02.2012 bola u žalobcu v jeho kancelárii uviedla, že na to sa nepamätá, nakoľko tam pracovala a často sa stávalo, že za ním do kancelárie chodila. Presne sa na to nepamätala. Do kancelárie k žalobcovi chodila z titulu práce a riešili tam pracovné záležitosti. Nevidí dôvod prečo by so žalobcom mala riešiť veci ohľadom pôžičky v robote keď spolu boli doma, ak žalobca tvrdí, že je to pôžička. Uviedla, že nikdy neprišla pýtať od žalobcu peniaze. Číslo účtu nikdy netajila, boli manželmi.

Z výpovede svedka T. M. vyplynulo, že vie čo je predmetom konania. Účastníkov konania pozná. Žalobca je jeho zamestnávateľ. Pracuje ako predavač na predajni a zároveň robí evidenciu došlých faktúr a evidenciu odoslaných faktúr a zároveň robí aj úhrady. Na otázku súdu , či robil dňa 02.02.2012 úhradu vo výške 5.000,- eur svedok potvrdil, že takúto úhradu robil. Na otázku súdu ako, že si to tak dobre pamätá keď ide o úhradu spred roka svedok uviedol, že preto lebo to nebola bežná úhrada. Na otázku súdu, či pred pojednávaním nebol žalobcom kontaktovaný svedok uviedol, že áno. Na otázku súdu čo mu žalobca pred pojednávaním povedal svedok uviedol, že pýtal sa ho ako tá úhrada prebehla. Na otázku súdu , čo mu žalobca pred pojednávaním povedal, prečo má ísť na súd svedok uviedol, že pýtal sa ho, či nepôjde svedčiť ohľadom pôžičky. Len toľko mu povedal. Na otázku právneho zástupcu žalovanej prečo do výpisu neuviedol, že sa jedná o sumu posielanú z titulu pôžičky, prečo neuviedol dôvod svedok uviedol, že neuviedol pretože pán E. mu povedal, že nemá tam nič dávať, že on si to sám dorieši potom.

Z výpovede svedkyne V. I. vyplýva, že vie čo je predmetom konania a účastníkov konania pozná. Na otázku v akom vzťahu je k žalobcovi uviedla, že priamo pre žalobcu nepracuje. Je zamestnancom externej účtovníckej firmy, ktorá zabezpečuje účtovníctvo žalobcu. Svedkyňa potvrdila, že v roku 2012 viedla účtovníctvo žalobcu .

Na otázku súdu či vie uviesť okolnosti ohľadom uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania svedkyňa uviedla, že bola konkrétne upovedomená o tejto transakcii. Žalobca jej povedal, že bude poskytnutá pôžička, ešte pred úhradou, aby to vedela zaúčtovať. Po zaúčtovaní dala podpísať doklad, aby bolo zrejmé, že bola poskytnutá po úhrade. Dátum 02.02.2012 je uvedený preto, že v tomto čase bola realizovaná platba. Neskôr svedkyňa uviedla, že jej to bolo povedané až po realizácii, ale na presný dátum sa nepamätá.

Podľa ust. § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 115 OZ domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 12, OZ kto sa na úrok iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospach získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospach získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 454 OZ bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je zmluva o pôžičke reálnou zmluvou. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní vecí, t.j. jej reálnom odovzdaní, druhové určenie veci, povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a dohoda o určení času vrátenia. Premetom zmluvy o pôžičke môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, to znamená, že pre jej platnosť sa vyžaduje v čase jej uzavretia aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky. Je pravdou, že zákon nevyžaduje aby táto zmluva bola uzatvorená písomne, takže stačí aj jej ústna forma, prípadne môže byť uzavretá konkludentne, avšak pre jej platnosť, teda aby bola platne uzatvorená sa vyžaduje reálne odovzdanie predmetu pôžičky. Základnou povinnosťou dlžníka je potom vrátiť vec rovnakého druhu, rovnakého množstva a rovnakej kvality.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania podľa žalobcu malo dôjsť v danom prípade k uzavretiu zmluvy o pôžičke na sumu 5.000 eur ústne dňa 02.02.2012, čo žalovaná poprela. Uviedla, že žiadnu zmluvu o pôžičke so žalobcom neuzatvárala a ani ho o pôžičku nežiadala. Taktiež bolo preukázané, že žalobca zaslal takúto sumu 5.000 eur na účet, ktorý patrí žalovanej dňa 02.02.2012. Samotný žalobca tvrdil, že sa nedohodli na čase vrátenia pôžičky.

Na základe vykonaného dokazovania, tak ako je to vyššie uvedené má súd za to, že v konaní nebolo hodnoverným a dostatočným spôsobom preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke, teda dohode medzi účastníkmi konania na základe ktorej by žalobca na žiadosť žalovanej jej poskytol pôžičku vo výške 5.000 eur, pričom nebola dohodnutá lehota jej vrátenia.

V konaní bolo preukázané, že platba bola poukázaná na účet žalovanej dňa 02.02.2012, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Taktiež bolo preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, účastníkov konania bolo zrušené už rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27.05.2010, č.k. 5C/118/2010-12. Teda v čase kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania už netrvalo, bolo zrušené. Ale aj napriek tomu, je nepochybné, že v čase kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke účastníci konania boli manželmi a žili riadne v spoločnej domácnosti. Bolo preukázané, že v čase kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy boli účastníci konania manželmi, ktorí žili v spoločnej domácnosti, teda tvorili domácnosť a bolo ich povinnosťou spoločne sa podieľať sa na úhrade spoločných potrieb, strava, platby za bývanie a ďalšie.

Návrh na rozvod manželstva bol podaný na súde až dňa 23.04.2012. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 12.06.2012. Dňa 17.07.2012 podala žalovaná na tunajšom súde žalobu o určenie neplatnosti dohody o vypořádání BSM uzavretej medzi nimi.

Je bežné a v súlade s ust. 115 OZ, že obaja manželia ako členovia domácnosti prispievajú na chod spoločnej domácnosti, o čo ide aj v danom prípade. Žalovaná uviedla, že istú dobu žalobca na chod domácnosti neprispieval, čo žalobca počas konania nespochybnil. Inkasné lístky chodili na meno žalovanej. Žalovaná potvrdila, že žalobca prišiel za ňou a povedal jej, že jej poslal sumu 5.000,- eur, aby sa išla pozrieť na účet, či jej prešli peniaze. Konkrétny dôvod zaslania sumy 5.000 eur jej nepovedal, hovoril len o peniazoch na domácnosť. Žalovaná tiež uviedla, že iné peniaze od neho ani nečakala. Nikdy neprišla pýtať od žalobcu peniaze a číslo účtu nikdy netajila, keď aj išli napr. na dovolenku žalobca vedel číslo jej účtu a používali aj jej kartu.

Na základe vykonaného dokazovania tak ako je to vyššie uvedené má súd za to, že v konaní nebolo hodnoverným a dostatočným spôsobom preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke na základe ktorej by žalobca na žiadosť žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000 eur, s tým, že na lehote jej vrátenia sa nedohodli. Bolo preukázané, že v čase kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy boli účastníci konania manželmi, ktorí žili v spoločnej domácnosti aj napriek tomu, že už mali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Platba bola poukázaná na účet žalovanej dňa 02.02.2012, čo nebolo v konaní sporné. Návrh na rozvod manželstva bol podaný na súde až dňa 23.04.2012 a manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 12.06.2012. Dňa 17.07.2012 podala žalovaná na tunajšom súde žalobu o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM uzavretej medzi nimi. Je bežné a v súlade s ust. §115 OZ, že obaja manželia prispievajú na chod spoločnej domácnosti, o čo ide aj v danom prípade, navyše ak istú dobu žalobca na chod domácnosti neprispieval.

Tvrdenia žalobcu o tom, že ide o pôžičku potvrdili svedkovia, ktorí však túto skutočnosť sa dozvedeli len od samotného žalobcu, ktorý im to mal povedať, pri uzatváraní dohody žiaden zo svedkov nebol. Navyše ich svedecké výpovede vzhľadom na pomer svedkov k žalobcovi nemôžu byť dôveryhodné. Je teda zrejmé, že išlo o peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom manželom žalovanej ako manželke na chod domácnosti. Takisto nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by sa žalovaná na úkor žalobcu nejakým spôsobom bezdôvodne obohatila. Tomu všetkému svedčí tá skutočnosť, že ak malo ísť o pôžičku poskytnutú žalobcom ako živnostníkom bolo by vhodné, aby bola uzavretá písomne a určite by vedel žalobca aj dôvod. To, že žalobca si túto sumu zaúčtoval v účtovníctve ako pôžičku, nepreukazuje to, že išlo o zmluvu o pôžičke. Toto samo o sebe nemôže mať vplyv na posúdenie veci a vyhovie žalobe. Ide len o tvrdenie žalobcu, ktoré v konaní nebolo preukázané inými hodnovernými dôkazmi. V danom prípade teda nebola preukázaná jedna z podstatných náležitostí zmluvy o pôžičke, ktorá je potrebná pre jej platnosť a to uzavretie dohody medzi veriteľom a dlžníkom, o tom, že veriteľ, t.j. žalobca dlžníkovi, t.j. žalovanej veci prenecháva veci určené podľa druhu, v danom prípade peniaze a dlžník, t.j. že žalovaná sa zaviazala ich vrátiť po uplynutí dohodnutej doby, veci rovnakého druhu, teda požičané peniaze.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

Súd k záveru o tom, že išlo o peniaze na chod domácnosti pričom nie je dôvod o tom nepochybovať a nie o pôžičku dospel po zhodnotení viacerých skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. V čase kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy boli účastníci konania manželmi. Žalobca svoje tvrdenie o tom, že išlo o pôžičku nijako hodnoverne nepreukázal. Malo ísť o ústnu dohodu, pri uzatvorení ktorej nebola prítomná žiadna tretie osoba. Ide len o tvrdenia žalobcu. Svedkovia sa o skutočnosti o tom, že išlo o pôžičku dozvedeli len od samotného žalobcu, ktorý im to mal povedať. Svedkyňa V. I. sa navyše vo svojej výpovedi vyjadrovala rozporuplne. Svedok T. M. je zamestnancom žalobcu, teda osobou finančne závislou od žalobcu. Inkasné lístky ako to z nich vyplýva chodili na meno žalovanej. Navyše k podaniu žaloby došlo v čase keď sa vyhrotili vzťahy medzi účastníkmi konania a to hlavne potom, ako žalovaná napadla platnosť dohody o vyporiadaní BSM, ktorú uzavreli a podľa ktorej všetky veci patriace do BSM by mal nadobudnúť len žalobca.

Po zvážení a po vyhodnotení všetkých vyššie vykonaných dôkazov a to tak každého samostatne ako aj všetkých v ich vzájomnej súvislosti, tak ako je to vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktoré ako žalobca uniesť mal. Nebolo preukázané, že účastníci,

tak ako to tvrdí žalobca uzavreli zmluva o pôžičke na základe ktorej mal žalobca požičať žalovanej sumu 5.000 eur. Na základe uvedeného preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 300,- eur a z priznaných trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia u žalovanej pozostávajú z odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vrátane platného režijného paušálu, cestovného a náhrady straty času, tak ako boli vyčíslené právnym zástupcom žalovanej v návrhu na začatie konania.

Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia v sume 203,64 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 180,21 eur podľa § 11 ods.1, vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania - 17.01.2013.....217,11 eur + RP 7,81 eur
- písomné podanie odpor proti PR217,11 eur + RP 7,81 eur
- účasť na pojednávaní 06.05.2013.....217,11 eur + RP 7,81 eur
-účasť na pojednávaní dňa 02.10.2013.....217,11 eur + RP 7,81 eur

Spolu 899,68 eur 868,44 eur RP 31,24 eur

Cestovné v súvislosti s účasťou na jednom pojednávaní je 9,61 eur. Cesta je vykonaná na trase Michalovce -Vranov n/T a späť, 66km motorovým vozidlom Mercedes ML EVČ MI 282 BV, spotreba 10,02 litra nafty na 100 km, cena pHM je 1,429 eur,

Amortizácia je 66km x 0,183, t.j. 12,07 eur.

Náhrada za stratu času je 39,03 eur, 3 začaté polhodiny, 3x po 13,01 eurä 1/60 výpočtového základu.

Spolu trovy právneho zastúpenia u žalovanej predstavujú 1.021,10 eur / 899,68 eur + 2x (9,61 eur +12,07 eur +39,03 eur)/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.